

גמ"ר 6414/01/19 - מדינת ישראל נגד חי בר-אל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

גמ"ר 6414-01-19 מדינת ישראל נ' בר-אל
תיק חיצוני: 465692/2018

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	חי בר-אל

החלטה

בפני בקשה לפסול את עצמי מלשבת בדין שהגיש ב"כ הנאשם .

הבקשה הוגשה בתאריך 11/12/22 ובתאריך 12/12/22 הבהיר ב"כ הנאשם את עילת הפסילה שנוצרה, לטענתו לאחר שבית המשפט דחה בקשה לקביעת מועד לדיון שהגישה ההגנה בהסכמת ב"כ המאשימה עו"ד בניטה לקבלת תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם.

לטענת ההגנה עלה בליבו של הנאשם חשש למשוא פנים והוא התעצם לאחר מתן החלטתו השנייה של בית משפט מיום 6/12/2022 שלא לשנות את החלטתו.

להלן תמצית השתלשלות העניינים:

- בתאריך 27/6/22 הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בגרימת מוות ברשלנות והתיק נקבע לטיעונים לעונש.

- באי כוח הצדדים הודיעו כי בכוונתם להעיד עדים במסגרת הטיעונים לעונש, המאשימה, שני בניה של המנוחה וההגנה שלושה עדים, אחד מומחה.

- בתאריך 3/10/22 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר שרות מבחן כאשר המאשימה מתנגדת.

- בתאריך 10/11/22 הוגשה על ידי ב"כ הנאשם בקשה מוסכמת לקביעת מועד לדיון/תזכורת בו תידון בקשת ההגנה לקבלת תסקיר שרות מבחן וכן קביעת מועדים לשמיעת עדי הגנה לעונש.

-בטרם נשמעו העדים, טיעונים לעונש ובקשת ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר, הגיש ב"כ הנאשם בקשה לפסילת שופט.

בתאריך 14/12/22 נשמעו טיעוני הצדדים בטענת פסלות.

בעניין התסקיר נתנו על יד בית משפט החלטות כדלקמן:

ב-6/10/2022:

"נדחה לטיעונים לעונש ליום 21/11/22 שעה 11:30. בנוגע לקת (הכוונה "קבלת" הבהרה שלי מ.כ.) תסקיר הבקשה תדון בעת הדיון"

ב-11/10/2022:

"הבקשה לקבלת תסקיר תדון בעת הדיון".

ב-10/11/2022:

"לא מצאתי מקום לקביעת מועד לתזכורת. לאור האישור הרפואי המצורף הנני מורה על דחיית מועד ליום 14/12/22 שעה 14:00. באותו יום ישמעו עדים, טיעונים לעונש והבקשה לקבלת תסקיר. המועדים המוצעים לא תואמים את יומני".

ב-06/12/2022:

בנוגע לתסקיר לא מצאתי מקום לשנות החלטתי מיום 10/11/22. בנוגע לעדים תודיעו הצדדים על מספר עדים שאמורים להעדים (הוקלד בטעות במקום "להעיד" הבהרה שלי מ.כ.) הן מטעם התביעה הן מטעם ההגנה ומי מהם לא יכול להופיע לדיון שקבוע ליום 14/12/22.

טענת פסלות שופט:

סעיף 77 א'(א) לחוק בתי-המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד - 1984 קובע:

"שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט"

על פי הסעיף הנ"ל המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים.

בספרו "דיני פסלות שופט" (הוצאה לאור של לשכת עוה"ד, 2006) מתייחס כב' השופט בדימוס מרזל לבקשה לפסילת שופט:

"בקשה לפסילת שופט אינה עניין של מה בכך. יש בה משום פקפוק ביסוד מיסודות השיפוט האובייקטיביות השיפוטית. היא מטילה ספק ביכולתו של השופט לשבת בדין.

יש בה משום הטלת צל על מערכת המשפט כולה. היא גורמת להפסקת ההליך, שכן חובה להחליט בה לפני כל טענה אחרת, ובכך מערימה היא קושי על בעלי הדין, על העדים ועל זמנו של בית המשפט. אשר על כן, אין להגיש בקשה זו כדבר של מה בכך, אלא לאחר שקילה ובירור יסודי של כל העובדות והטענות. יש להיזהר זהירות רבה בנכונות לטעון פסלות כלפי שופט, כמו גם בניסוח הטענה. זאת, בין היתר, בשים לב להיות הליך הפסלות "חריג שבחריגים".

בע"פ 5/82 נקבע :

"שלא רגישותו הסובייקטיבית המיוחדת של המערער היא הקובעת לעניין זה, אלא השאלה היא, אם הוכחה אפשרות ממשית מבחינה אובייקטיבית של משוא פנים בניהול המשפט... המדובר באפשרות ממשית מבחינה אובייקטיבית, בעיני המשקיף הסביר מהצד, שבית המשפט מייצגו, הרואה את הדברים ללא מעורבות אישית בהם..."

בע"פ 10796/05 ישי שליסל נ' מ. י. "קבע כבוד הנשיא א' ברק תוארו דאז:

" על הטוען לפסילת שופט להראות כי התקיים חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים במובן זה שדעת בית המשפט "ננעלה" בפני המערער. מבחן זה לא התקיים בענייננו. טענות המערער מופנות כלפי הדרך בה בחר בית המשפט לנהל את ההליך שלפניו. טענות מסוג זה, על אף שהן טענות אפשריות בערכאת ערעור, אין בהן, כשלעצמן, עילת פסילה (ראו למשל: ע"פ 9703/02 שילון נ' מדינת ישראל)"

ע"פ 2303/10 "מוחמד אבו דבוס נ' מ. י."

"ככל שבקשת הפסלות נובעת מחוסר שביעות רצון מצדו של המערער מהחלטותיו הדיוניות של בית המשפט ומניהול ההליכים על ידו, הלכה היא כי השגות בעניינים אלה מקומן בהליכי ערעור רגילים, על-פי סדרי הדין, ולא במסגרת הליכי פסלות (לעניין החלטות דיוניות, ראו: ע"א 7186/98 מלול נ' ג'אן ([פורסם בנבו], 3.12.1998); ע"א 10619/02 בן עמי נ' קידר ([פורסם בנבו], 30.12.2002); יגאל מרזל, דיני פסלות שופט, 174-178 (2006). לעניין אופן ניהול הדין, ראו: ע"פ 8309/02 רודקו נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 21.10.2002); ע"פ 5647/05 גוד-מאן מתכות בע"מ נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 5.7.2005). זאת ועוד, גם אם מדובר ברצף של החלטות שאינן מצדדות בעמדת בעל דין, איך בכך כדי להקים עילת פסלות (ע"א 6822/00 משלי נ' משלי ([פורסם בנבו], 18.3.2001); ע"א 5803/04 מצדה חברה להנדסה בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ ([פורסם בנבו], 29.10.2004); מרזל, בעמ' 175)."

בע"פ 8198/11 "חליל חטיב נ' מ. י."

"למערער טענות נוספת שעיקרן באופן ניהול ההליך הדיוני כגון החלטות בית המשפט באשר למועדי הדיונים. כבר נפסק כי אין בהחלטות דיוניות של בית המשפט מסוג זה, כשלעצמן, כדי לבסס עילת פסלות (ראו ע"פ 5130/11 כהן נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 15.9.2011))."

בש"א 2826/12 "מייק ואן קול נ' מ. י."

"המבחן לפסילת שופט הוא חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים (ראו סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). בהקשר זה, לא די בחוסר שביעות רצון של בעל-הדין מהחלטות שניתנו על-ידי בית המשפט ומאופן התנהלות הדין לפניו (ראו גם בש"א 4521/11 אוזן נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ (לא פורסם, 27.6.2011)). אף לא די בתחושה סובייקטיבית של חוסר-אמון."

ב"כ הנאשם לא הצביע על נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. מטיעוני ההגנה עולה כי טענת הפסלות מבוססת על רגישות סובייקטיבית של הנאשם שכן בית משפט טרם החליט אם לקבל תסקיר.

החלטת בית משפט שלא לקבל בקשה מוסכמת של הצדדים לקיים דיון נפרד בו תידון בקשת ההגנה לקבלת תסקיר, בטרם שמיעת עדים וטיעונים לעונש היא החלטה על אופן התנהלות הדין וחוסר שביעות רצון של בעלי הדין לא מהווה עילה לפסלות שופט בשים לב כי במקרה זה אין חובת תסקיר כך שאין מדובר בהחלטה אוטומטית לקבלת תסקיר ולטענת ההגנה לנאשם נסיבות אישיות ורפואיות, שטרם נשמעו ונשקלו ע"י בית משפט.

מכל המפורט לעיל הנני דוחה את הבקשה.

קובעת מועד לשמיעת עדים, טיעונים לעונש והבקשה לקבלת תסקיר ליום 27/2/23

שעה 12:30.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים

ניתנה היום, כ"ה טבת תשפ"ג, 18 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.